

Magyarán a legtöbbet mi melózunk. A dobogó második fokán a máltaiak állnak: a fény szigetének lakói heti 40,6 órát izzadnak a munkahelyükön. Harmadik helyen holtversenyben az angolok és a luxemburgiak jeleskednek szintén 40,6 órával. A negyedik helyezett a bulgárok, akik heti 40,5 órát dolgoznak, míg a legkevesebbet, 37,3 órát a halszagú rokonság, azaz a finnek melóznak.

Ami a munka után járó megérdemelt pihenést illeti, az évi átlag 21 napos szabadnappal a románok majdnem sereghajtók. Ennél kevesebbet csak az észtek és a ciprusiak lazálhatnak, nekik 20 nap dukál évente. Lehet irigyelni a dánokat és a németeket, akiknek 30 nap szabadnap jár, de kiverheti hazánkfiát a sárga irigység akár a 28 napos szabadnappal dicsekedő makaróni zabáló olaszokra, akár az évi 25 napos pihenésre érdemes osztrákokra és norvégokra kacsingat.

A fenti statisztikai adatok alapján akár el is morfondírozhatunk azon, hogy ha mi vagyunk a legszorgalmasabb állampolgárok, akkor mégis miért van a béka ülepe alatt az életszínvonal, miért nálunk a legalacsonyabbak a bérek? Lehet, hogy nem a munkánk, pontosabban a munkahelyen eltöltött idő mennyiségével, hanem annak eredményével, az elvégzett meló minőségével, hatékonyságával, azaz az eredményességgel van "csupán" a baj.

manna.ro/cotidianul alapján